

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, AUGUST 1, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Uspela obramba proti rdeči raketi 'Strela'

Letala se ji izognemo z odmetom magnezija, ki je bolj vroč od izpuhov motorjev.

SAIGON, J. Viet. — Nekaj časa so bili piloti helikopterjev in opazovalnih letal v Južnem Vietnamu zelo slabe volje in negotovi, ker so bili v večni nevarnosti pred sovjetsko malo raketo "Strela", ki se je pojavila kot novo orožje pri rdečih letošnji pomlad po vsem Vietnamu, celo na področju delte Mekonga.

Nekaj časa so se helikopterji ogibali letenja nad nevarnimi področji, posebno v severnem delu Južnega Vietnama, kjer so računali, da so rdeči s to raketo dobro založeni. Položaj se je v zadnjih tednih obrnil in letalci so zopet polni samozvesti.

Se kmalu spomladi se je posrečilo nekaj raket "Strela" zasedi. Ameriški vojaški strokovnjaki so raketo podrobno proučili in našli tudi sredstvo za obrambo pred njo.

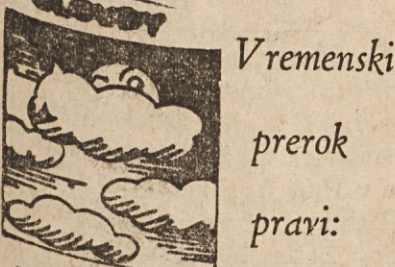
"Strela" ali SAM-7 raketa je dolga 4 in pol čevljev ter ima 2 in tri četrt palca premera. Lahko jo torej nosi vojak s seboj in jo straži proti sovražnemu letalu, če se pojavi v bližini. Raketa je izdelana tako, da sledi vročemu izpuhu motorja. Helikopterji in letala, ki so napadena s to raketo, odvržejo magnezij, ki je goreč še veliko bolj vroč in zato privabi raketo k sebi. Ko ga zadene, eksplodira brez škode, med tem ko leti letalo dalje. Helikopterji se delno skušajo izogniti napadom s "Strela" s tem, da lete komaj nekaj čevljev nad površino in tako naglo prilete in odlete, da vojaki skoraj nimajo časa za streljanje na nje.

V Burundiju pokolov še zmeraj ni konec

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Združeni narodi so objavili poročilo o stanju v republiki Burundi v osrednji Afriki s pozivom za pomoč, ki jo potrebujejo sto tisoči ljudi, med njimi 50.000 vdov in sirot. Iz vsega izgleda, da dejansko pokolov pripadnikov plemena Hutu še vedno ni konec.

Iz upora proti sedanji vladi, v katerem je bilo pokončenih nekaj tisoč pripadnikov vladajočega plemena Tutsi (Vatutsi), ki je sicer v manjšini, je prišlo do splošnega pokola pripadnikov večinskega plemena Hutu. Poročila trdijo, da so Tutsi pobili vse vodnike plemena Hutu, vse, ki so imeli kak vpliv, in vse, ki so kdaj obiskovali kako šolo in znali pisati. Pobili so tudi na tisoče žena in otrok.

Nekateri trdijo, da število žrtev dosega 200.000, med tem ko poročila vlade Burundija ZN govori o 80.000 ljudeh, ki naj bi umrli od aprila, ko se je upor začel.

Delno oblačno z možnostjo neviht. Najvišja temperatura okoli 80.

Novi grobovi

Ignac (James) Fatur V nedeljo je umrl po kratki boleznici v San Bernardino bolnišnici v Kaliforniji 91 let stari Ignac (James) Fatur iz Fontane, ki je živel v Collinwoodu, dokler se ni leta 1950 preselil v Kalifornijo, vdovec po ženi Stellanji, umrli l. 1948, oče Frankia (Cleveland), Stefaniye Piquard (Pomona, Kalif.), Jamesa (Culver City, Kalif.) in Edwarda (Cleveland), stari oče, prastari oče. Pokojnik je bil rojen v Zagorju v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1905. Zaposlen je bil 20 let pri Fischer Body Corp., dokler ni stopil l. 1948 v pokoj. Bil je član ABZ št. 71. Njegovo truplo bo prepeljano v Cleveland, kjer bo na mrtvaškem odru v Zeletovem pogrebem zavodu na E. 152 St. jutri ob 2. popoldne. Pogreb bo v četrtek ob 9.15 iz pogrebnega zavoda, v cerkev Marije Vnebozete ob 10., nato na Kalvarijo.

John Zalatel

V nedeljo zvečer je umrl v Avon Oaks negovališču 78 let stari John Zalatel z 18606 Cherokee Avenue, rojen v vasi Vrh pri Žužemberku v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1912 in bil zaposlen mnogo let vse do upokojitve l. 1960 kot voznik tovarnjaka pri Collinwood Shale & Brick Co. Zapustil je ženo Mary, roj. Bradac (Bradock). Bil je oče Mrs. Anthony (Agnes) Delzappo, Alberta, Henryja, Jamesa in Edmunda. Zalatel, 19-krat stari oče, 8-krat prastari oče, brat Josepha Zalatel in Mary Ivancic (oba mrtva). Imel je tudi enega brata in eno sestro v Sloveniji, o katerih pa ne vemo, ali sta živa ali ne. Pokojnik je bil član Društva Kras št. 8 ADZ, Društva sv. Imena pri Mariji Vnebozeti in Kluba slov. upokojeencev v Euclidu. Pogreb bo v četrtek ob 8.18 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebozete ob 9., nato na All Souls pokopališče.

Peterson pri Brežnjevu

MOSKVA, ZSSR. — Ameriški trgovinski tajnik Peter G. Peterson, ki je prišel sem 20. julija na razgovore o povečanju trgovinskih odnosov med ZDA in ZSSR, je bil v nedeljo pri glavnem tajniku KP L. Brežnjev. Tass pravi, da so razgovori med njima potekali poslovno in da so bili koristni. Obravnavala sta vrsto trgovinskih in splošno gospodarskih vprašanj. Petersonu so predložili njegovi gostitelji, naj bi konec tedna porabil za obisk raznih zanimivosti v ZSSR, pa je to odklonil v korist nadaljevanja razgovorov.

Razgovori se vrše v okviru skupne sovjetsko-ameriške trgovinske komisije, ustanovljene v času Nixonovega obiska v Sovjetski zvezi v preteklem maju.

Trdijo, da naj bi Petersonov razgovor z Brežnjevim pogajanja pospešil.

Bojkot Jane Fonda?

NEW YORK, N.Y. — Načelnik republikanske stranke za Manhattan Vincent Albano je pozval k bojkotiranju filmov, v katerih nastopa Jane Fonda, zaradi njenih izjav proti politiki ZDA v jugovzhodni Aziji.

Po svojem povratku z obiska v Hanoi je označila v Parizu predsednika Nixona za izdajalca, samo sebe pa po povratku v New York za "patriotinjo".

Sen. Eagleton odstopil na McGovernovo zahtevo

Sen. Thomas F. Eagleton

Sadai v krizi z Libijo

Predsednik Egipta se v Tobruku razgovarja s predsednikom Libije o združitvi obeh držav.

KAIRO, Egipt. — Predsednik Libije Kadhafi je še v februarju predložil združitve Egipta in Libije v eno samo državo. Egipt si je tedaj izgovoril pet mesecev časa za premislek. Ta čas zdaj poteka in predsednik Egipta Sadat je poletel v Tobruk v vzhodni Libiji na razgovor s Kadhafijem. V Egiptu sodijo, da čas za razgovore o združitvi ni primeren in prav tako seveda tudi ne sama združitve.

Egipt se je z odslovlitvijo sovjetskih vojaških svetovalcev komaj malo osvobodil in dobil nekaj več možnosti gibanja v mednarodni politiki, pa naj si zaveže roke z združitvijo z Libijo?

Libijska vlada s Kadhafijem na čelu je skrajno arabsko nacionalistična in zelo bojevit. Vnema se za boj proti Izraelu v času, ko se v Egiptu od njega odmikajo. Kadhafi in njegovi so v zadnjem tednu toliko govorili in pisali o združitvi z Egiptom, da bo Sadat le težko našel kako pot za zadovoljivo rešitev položaja. Očitno je, da ponudbe ne more javno in naravnost odkloniti.

Če ponudbo sprejme, bo imel težave z Libijo in njenim sedanjim vojaškim vodstvom, pa tudi s Sirijo, drugo članico Arabske federacije, ki se jezi na Egipt zaradi njegovega nastopa proti Sovjetski zvezi. Na videz združitve ne more biti napačna. Egipt s svojimi 38 milijoni prebivalci je najmočnejša država v arabskem svetu, Libija z 2 milijoni prebivalci pa je zaradi bogatih petrolejskih ležišč vsaj za sedaj med najbogatejšimi.

Kitajska bo podpirala Hanoi do končne zmage

PEKING, Kit. — Predsednik vlade Ču En-laj je na večerji v čast Sihanuka, ki se je po obisku 5 držav vrnil na Kitajsko, kjer ima njegova kambodžanska vlada svoj sedež, v kratkem govoru zagotavljal, da bo Kitajska podpirala boj proti "ameriški napadalnosti do konca, brez kompromisa in umikanja".

Poljski emigranti sestavili novo vlado

LONDON, Vel. Brit. — Poljski emigranti so se pobotali in sestavili novo vlado v begunstvu. Taka vlada je obstojala v Londonu od nacističnega napada na Poljsko leta 1939.

Na čelu nove vlade je Alfred Urbanski, predsednik republike pa je Stanislaw Ostrowski. Sestava nove vlade je bila mogoča, ko sta se skupini pokojnega gen. W. Andersa in pok. "predsednika v izgnanstvu" A. Zaleskega pobotali. Begunska poljska vlada trdi, da predstavlja 10 milijonov poljskih izseljencev po raznih delih sveta.

Koliko o teh 10 milijonih za begunsko vlado dejansko ve in na njo kaj da, je odprto vprašanje. Precej očitno je, da tudi poljska politična emigracija slabi in njen vpliv pada. Leta tečejo in sinovi največkrat gledajo na politični položaj precej različno od očetov.

Nixon-McGovern 56:37

PRINCETON, N.J. — Gallupovo povpraševanje je dognalo, da je sedaj za Nixona veliko več volivcev kot za demokratskega kandidata McGoverna. Za Nixona se jih je pri zadnjem povpraševanju od vsakih 100 izjavilo 56, za McGoverna 37, preostalih 7 pa ni imelo še jasne slike.

Po ugotovitvah Harrisovega povpraševanja ima McGovern večino edino pri volivcih starih izpod 30 let. Izidi povpraševanj pri tej skupini so različni, vendar vodi pri vseh McGovern. Povpraševalci javnega mnenja pripominjajo, da ta skupina nima posebnega zanimanja za volitve in se jih na splošno udeležuje v veliko manjši meri od starejših volivcev.

Ameriški uredniki na Kitajsko, kitajski zdravniki v ZDA

WASHINGTON, D.C. — Letošnjo jesen bo šla skupina 22 urednikov ameriških časopisov ogledat razmere na Kitajskem, skupina kitajskih zdravnikov pa bo prišla v ZDA proučevat ameriške zdravstvene ustanove.

Sen. McGovern in sen. Eagleton sta sinoči objavila, da je sen. Eagleton odstopil kot podpredsedniški kandidat pri letošnjih predsedniških volitvah. Oba sta dejala, da je bila odločitev sprejeta v korist demokratske stranke, pri tem Eagleton ni prav nič skrival, da je odstopil samo na pritisk. Obljubil je, da bo sodeloval v volivni borbi v korist demokratskih kandidatov.

WASHINGTON, D.C. — Kar je bilo pričakovati, se je sinoči zgodilo. Po daljšem razgovoru sta sen. George C. McGovern in sen. Thomas F. Eagleton prišla do skupnega zaključka, da je najboljša za demokratsko stranko, če sen. Eagleton odstopi kot podpredsedniški kandidat, da bo vprašanje njegovega zdravja prenehalo ovirati razpravo o bistvenih vprašanjih dežele tekom volivnega boja. Sen. Eagleton je vse do zadnjega skušal ostati, pa se je končno vdal želji sen. McGovernu in odstopil. Svojo odločitev bo danes uradno sporočil glavnemu odboru demokratske stranke, ki bo uradno nato izbral njegovega naslednika. Računajo, da se bo to zgodilo nekako v enem tednu.

Na tiskovni konferenci v starem senatnem poslopu pred Mojha vest je čista. Moj duh trumno poročevalcev je sen. Eagleton pokazal jasno, da se je boril za obstanek na volivnici do kraja. On je bil središč pozornosti vse od torka preteklega tedna, ko je objavil, da je bil trikrat v bolnišnici zaradi "živčne izčrpanosti" v letih 1960 do 1966. Četudi je poudarjal, da je od tedaj popolnoma zdrav, in da tedaj ni moglo pomiriti, kot jo ni pomirilo zagotovilo sen. McGovernu, da je 1000% sen. Eagletonom. Tako se je zgodilo prvič v zgodovini te dežele, da je odstopil kak kandidat glavne politične stranke pri predsedniških in podpredsedniških volitvah.

Oba, sen. McGovern in sen. Eagleton, sta izgledala resna in napeta, ko sta stopila pred poročevalce. V pripravljenih izjavah je najprej McGovern, dejal, da je popolnoma zadovoljen z zdravjem sen. Eagletona, ker da je to "odlično". Do tega zaključka je prišel po razgovorih z zdravniki in s svojimi tesnimi osebimi in političnimi sodelavci. "V skupni odločitvi, ki sva jo dosegla, zdravje ni igralo vloge", je dejal McGovern. Razprava o Eagletonovi zdravstveni zgodovini odteguje še dalje pozornost od velikih vprašanj dežele, o katerih je treba razpravljati. To naj bi bilo v škodo dežele in demokratične stranke, zato je bil potreben odstop Eagletona.

Sen. McGovern je dejal, da je bil pod pritiskom odpuštili Eagletona, ko je dobival ta tudi močno podporo, naj ostane na volivnici. "Senator Eagleton in jaz sva se sporazumela, da so očitne potrebe demokratske stranke v letu 1972 sloga in polna razprava o vprašanjih. Nadaljevanje debate med temi, ki nasprotujejo njegovi kandidaturi, in temi, ki jo podpirajo, bi še dalje služilo delitvi stranke in naroda. Zato sva se skupno odločila, da je najboljša, če sen. Eagleton odstopi," je dejal McGovern poročevalcem, zbranim na tiskovni konferenci.

Ko je predsedniški kandidat sen. McGovern končal s svojo izjavo, je stopil pred mikrofone podpredsedniški kandidat sen. Eagleton in prebral svojo izjavo. Včasih je izgledalo, da mu bo zmanjkalo glasu. Oba sta se močno potila pred lučmi televizijskih kamer, prav posebej sen. Eagleton.

Ta je v svoji izjavi dejal: "Jaz ne bom delil demokratske stranke, ki ima zdaj prevec skupin. Zato bom danes pisal načelniku demokratske stranke, da umikam svojo kandidaturo. ... Moja vest je čista. Moj duh trumno poročevalcev je sen. Eagleton pokazal jasno, da se je boril za obstanek na volivnici do kraja. On je bil središč pozornosti vse od torka preteklega tedna, ko je objavil, da je bil trikrat v bolnišnici zaradi "živčne izčrpanosti" v letih 1960 do 1966. Četudi je poudarjal, da je od tedaj popolnoma zdrav, in da tedaj ni moglo pomiriti, kot jo ni pomirilo zagotovilo sen. McGovernu, da je 1000% sen. Eagletonom. Tako se je zgodilo prvič v zgodovini te dežele, da je odstopil kak kandidat glavne politične stranke pri predsedniških in podpredsedniških volitvah.

Oba, sen. McGovern in sen. Eagleton, sta izgledala resna in napeta, ko sta stopila pred poročevalce. V pripravljenih izjavah je najprej McGovern, dejal, da je popolnoma zadovoljen z zdravjem sen. Eagletona, ker da je to "odlično". Do tega zaključka je prišel po razgovorih z zdravniki in s svojimi tesnimi osebimi in političnimi sodelavci. "V skupni odločitvi, ki sva jo dosegla, zdravje ni igralo vloge", je dejal McGovern. Razprava o Eagletonovi zdravstveni zgodovini odteguje še dalje pozornost od velikih vprašanj dežele, o katerih je treba razpravljati. To naj bi bilo v škodo dežele in demokratične stranke, zato je bil potreben odstop Eagletona.

Sen. McGovern je dejal, da je bil pod pritiskom odpuštili Eagletona, ko je dobival ta tudi močno podporo, naj ostane na volivnici. "Senator Eagleton in jaz sva se sporazumela, da so očitne potrebe demokratske stranke v letu 1972 sloga in polna razprava o vprašanjih. Nadaljevanje debate med temi, ki nasprotujejo njegovi kandidaturi, in temi, ki jo podpirajo, bi še dalje služilo delitvi stranke in naroda. Zato sva se skupno odločila, da je najboljša, če sen. Eagleton odstopi," je dejal McGovern poročevalcem, zbranim na tiskovni konferenci.

Iz Clevelanda in okolice

Prijazen obisk —

Včeraj so se oglasili v uredništvu Ameriške Domovine in si ogledali tiskarno prijazni rojaki g. Ivan in hčerka gđc. Božena Legan iz Zagreba, ki sta na obisku pri bratu g. Jakobu Legan, 6403 Orton Ct., in nečak g. Stefan Legan z gospo Kati iz Londona, Ontario ter sorodnica g. Joži Rus, 19408 Shawnee Avenue, ki je prijazne obiskovalce pripeljala. V našem mestu ostanejo še nekaj dni. Želimo jim veliko razvedrila in srečno pot domov!

Tajnica sporoča —

Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ sporoča, da bo pobirala asement in urejala ostale društvene zadeve v sredo, 2. avgusta, od 2. do 3. ure popoldne v šoli sv. Vida.

Seja —

Društvo Carniola Hive št. 193 T.M. ima svojo sejo jutri, v sredo ob sedmih zvečer, v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju, soba št. 1.

Na obisku —

Naš zvesti naročnik g. August Petrovek, Walpole, Massachusetts, se muči na obisku v Clevelandu, pri družini Milana Besednjaka na E. 67 St. Včeraj je obiskal urad Ameriške Domovine in prinesel zvrhan koš dobre volje. Hvala za obisk in veliko zabave v našem mestu!

Pozdravi iz Slovenije —

Poznani Clevelandčan g. Joseph Ferra, ki je na obisku v lepi Sloveniji, pošilja svojim prijateljem in znancem najlepše pozdrave!

Pozdravi iz Kolorada —

Clevelandčani Joe Gornick, Jacob Strekal in Steve Stuper so se podali na oddih v lepi Kolorado, od koder pošiljajo svojim prijateljem in znancem prav lepe pozdrave. "Dnevi so vroči, suhi, ponoči pa lepo hladno za prijetno spanje", pišejo.

Sporočilo —

Ker se tajnica društva Kras št. 8 ADZ Mary Kobal nahaja na 4-tedenskem obisku v domovini, je članstva omenjenega društva prošeno, da se v njeni odsotnosti v vseh društvenih zadevah obrača na predsednika Joška Jerkiča, telefonska številka: IV 1-8709.

Taborjenje fantov —

Fantje Slovenskih šol imajo priložnost za taborjenje na Slovenski pristavi od 6. do 12. avgusta. Prijavijo se lahko vsi, ki bodo letos obiskovali 4-8 razred, na telefonski številki 944-1523.

Zalostna vest —

Mrs. Stanka Grdadolnik, 1684 Oakham Rd., Euclid, Ohio, je dobila sporočilo, da ji je v Cerk-ljah ob Krki v Sloveniji preteklo nedeljo umrla mama Ivana Butara, stara 65 let. Zapustila je doma sina Stanka z družino, tu poleg omenjene tudi hčerko Ivano Radišek, v Kanadi pa hčerko Jožico Sporar.

TOKIO, Jap. — Po poročilu tukajšnjega lista Asahi Shimbun naj bi bila izdala zaroto proti Mau hči Lin Piao dan pred nameravanim umorom vodnika komunistične Kitajske.

BELFAST, S. Ir. — Zastopniki IRA, katerih oporišča v katoliških predelih mest je včeraj zjutraj zasedla armada, so napovedali maščevanje.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 146 Tuesday, Aug. 1, 1972

Slovenska izbira na Koroškem

Slovenska Koroška nam je vsem draga kot zibel slovenstva, kot jedro in središče prve slovenske države. Zato spremljamo tudi slovenski izseljenci tamkajšnje življenje in razmere. O teh je celovski "Naš tednik" objavil nedavno tale zanimiv članek:

*

Na Koroškem ni stanje več tako, kot je bilo nekdaj. Počasi prodira prepričanje, da domovinstvo ni monopol ene same narodne skupnosti, kar pa ne pomeni, da se je tako prepričanje že utrdilo. Samo tisti, ki vztraja, doseže uspeh in na vsakem od nas je, da se tega čim globlje zaveda. Tudi pri nas nastopa trenutek odločitve, ali se bomo odločili za lastno nastopanje ali pa za dvomljivo povezovanje in takiziranje. Slediti moramo predvsem naravnemu čutu naših ljudi, saj še ljudska modrost pravi: Ljudski glas — božji glas. Vsak od nas mora postati po svojih močeh dejaven član naše skupnosti in narediti tisto, kar more. Kajti veliki uspehi se dosežejo predvsem takrat, če se rešujejo tudi majhne stvari, ki jih je cela množica.

Ena takih majhnih na prvi pogled, a v resnici za našo lastno in za skupno samozavest tako pomembnih, je redno in javno pogovarjanje v slovenščini, ki je naš najbolj naravni in pristni narodni znak. Ena drobnih, a prav tako pomembnih stvari je v tem, da našim javnim delavcem čestitamo za dosežene uspehe v prid vsej naši skupnosti, kajti veliko moč čuti v sebi tisti, ki se zaveda, da ni prepričan samemu sebi in da ima pri svojem prizadevanju veliko množično oporo; koliko lahko potem več doseže. Vsak posameznik mora odprti svojo osebnost in se truditi, da ustvarja veselo razpoloženje v slovenski družbi in vzdušje medsebojnega zaupanja.

Naj nam bo za zgled srenja, ta prastara slovenska skupnost in ne malomeščanska prevejanost ali namišljena zvijačnost, po tujih vzorih, kajti vse, kar je bilo zgrajeno na prevari ali prevejanosti, preide (tudi mogočni Habsburg se je zrušil, ko je postala mera polna), samo pravi narod je živa tvorba in dokler ustvarja, živi.

Slovenska Koroška ni tako revna. V primeri s Primorsko nikoli ni doživela takega rušenja in dolgoletnega nasilnega uničevanja, razen v času vojne, ko je bil celotni slovenski narod namenjen uničenju. Slovenski Korošci imajo zelo razvejano kulturno dejavnost s številnimi prostovoljnimi društvi in pevskimi zbori, gospodarsko dejavnost z razvejanimi hranilnicami in posojilnicami, knjižno založbo, nekaj šol, dalje prosvetne domove, skratka kapital, ki je več kot zadostna osnova za uspešen start in bi z jasnimi programi in cilji mogel biti kar krepka politična in gospodarska sila, če bi ga preveval duh povezanosti.

Tudi na Koroškem bo prej ali slej postala nujna potreba po osrednjem slovenskem kulturnem domu, slovenskem gledališču, osrednji bančni ustanovi, trgovsko-gospodarski ter industrijski šoli, kot jih zahteva sodobni družbeni razvoj. To so pravzaprav cilji, za katere je treba mobilizirati vse naše in vse napredne sile. Tisti, ki odneha in ne vztraja, ne dobi ničesar. Toda naša prastara demokratična narava nas ne sme zapeljivati, da bi medsebojno za vsako ceno vodili dolgotrajna pogajanja za enotni nastop. Kadar nas pritiskajo od zunaj, se moramo vsi enotno postaviti v obrambo kljub našim različnim nazorom in pogledom. Naj nas tudi ne razkrajajo filozofije in vsemogoče ideje, spočete na tujih tleh, ki jih najdemo v morju tujega tiska. Če zasledujemo svetovno dogajanje, to ne pomeni, da ga moramo kopirati. Treba si je izoblikovati duha presoje in imeti pred očmi predvsem našo domačo skupnost, tako, kot je, z vsemi njenimi potrebami. In ne si misliti, da jo bomo odlaševali, potem ko smo prebrali kako knjigo, ki jo je razvpila kaka protestniška moda, po kakšnih francoskih, ameriških ali kitajskih modelih. Temu rečejo slovenski ljudje: zatelebanost. Taka miselnost je muzejska.

Ko svet odkriva slovenske vrednote, uvaja poučevanje slovenskega jezika na univerze, uvaja slovenske radijske oddaje in odkriva slovensko prastaro poreklo, nam mora to vzbujati le občutek zadoščenja. Po drugi strani pa nas navdajajo s ponosom vsi uspehi in dosežki, ki so jih Slovenci doprinesli svetu. Ta veliki slovenski delež nam bo kmalu predstavila knjiga o pomembnih Slovencih, ki jo v Združenih državah v slovenski in angleški izdaji pripravlja slovenski profesor na univerzi Kent v Ohio prof. Edi Gobec. Poročajo, da je slovenskih profesorjev na univerzah po svetu skupno okoli 250, torej bi mogli reči, da imamo Slovenci v svetu še eno univerzo. Številni pa so znanstveniki, podjetniki in vsi drugi poklici, kjer so se naši ljudje uveljavili.

Slovenstvo je pravzaprav izredno ustvarjalni duh, iz katerega črpamo ustvarjalnih moči. Hudo zablodo delajo tisti, ki v sebi zatajujejo to ustvarjalno silo in se prepusti-

jo romantičnim predstavam, ki jim jih nenehno slika tuji svet preko televizije in živo pobarvanih revij. Toda ta romantika je več ali manj votla in slepa. Slep nas in nam zakriva pot do pravega notranjega spoznanja in notranje rasti, ki že po naravi izhaja iz našega porekla.

Naš mladi svet bo osvobodil samega sebe šele takrat, ko se bo osvobodil te omame, s katero ga v obliki tiskane povodni revij in večerne TV potrošniško zasipa današnji, povečini tuje misleči svet; ko se bo zavedel, da dirigirane modnosti, razpihnjene erotične problematike, protestništvo brez vzroka in vse podobno ni nič drugega kot taktika kupčijskega sveta.

Prave osebnosti in značaje si je mogoče pridobiti le z jasno odkritostjo svojega slovenskega porekla in zavestjo vsega bogastva, ki ga to poreklo vsebuje in ki ga moramo vedno na novih področjih odkrivati. To je pot do naše notranje polnosti.

BESEDA IZ NARODA

Slovenski spominski dan v Gilbertu

GILBERT, Minn. — Društvo SPB Gilbert je obhajalo svojo letno proslavo 16. julija v Pengilly.

Sv. mašo je daroval društveni duhovni vodja č.g. Janez Šuštaršič v slovenskem jeziku, navzoč pa je bil tudi č.g. Jože Vovk. Ljudsko petje je vodil sam predsednik društva g. Franc Krulc. Pri sv. maši pa sta stregla Tonček Menart in Tonček Nemec. Zadnji iz Clevelanda.

V začetku pridige je duhovni vodja najprej pozdravil Zveznega predsednika g. Karla Mauserja in njegovo soprogo, ko sta se na željo društva osebno udeležila spominskega dne v Minnesoti. Dalje je pozdravil č.g. Jožeta Vovka in se mu zahvalil, ker je prevozil dolgo pot 90 milj, da skupno počastimo naše pokojne slovenske mučence.

Omenil je, da bo imel pridigo po sv. evangeliju, ker bo po službi božji itak slavnostni govor pisatelja Karla Mauserja. Cerkveni govor je bil za udeležence globoko ganljiv v svojem narodnem jeziku, kateri bo objavljen v društvenem glasilu.

Po sv. maši je predsednik društva otvoril zborovanje v cerkveni dvorani in takoj nato podal besedo pisatelju Mauserju. Sočutno je razmeroma velika udeležba sledila njegovemu bogatemu govoru, katerega v naslednjem priobčujemo.

Ni žalosti na tem svetu, ki se ne bi upokojila, ne bolečine, ki ne bi odnehala, ne solza, ki ne bi usahnile. Čas v božjih rokah je čudovit zdravnik. Glejte, dragi prijatelji, ko je bila žalost neizmerna, ko se nam je zdela bolečina neznosna, ni smo mislili, da bo čas upokojil eno in drugo. Toda je tako, da je v času na svoj način skrita tudi večnost, ki s svojo blaženo močjo zmaga človeška občutja in prinaša mir.

Sedem in dvajset let je preteklo, ko je padla groza čez Vetrinjsko polje, ko so se napolnile kraške jame s krvjo in trupli tistih, ki so se uprli rdeči tiraniji. Osem in dvajset, devet in dvajset, trideset let je minilo, ko smo mislili, da bo čas upokojil eno in drugo. Toda je tako, da je v času na svoj način skrita tudi večnost, ki s svojo blaženo močjo zmaga človeška občutja in prinaša mir.

Sedem in dvajset let je preteklo, ko je padla groza čez Vetrinjsko polje, ko so se napolnile kraške jame s krvjo in trupli tistih, ki so se uprli rdeči tiraniji. Osem in dvajset, devet in dvajset, trideset let je minilo, ko smo mislili, da bo čas upokojil eno in drugo. Toda je tako, da je v času na svoj način skrita tudi večnost, ki s svojo blaženo močjo zmaga človeška občutja in prinaša mir.

Po tolikih letih mirnega življenja v zdomstvu se nam zdi, kakor da vse to ni bilo res, da ni moglo biti toliko zverinstva, ko nekdanji krvniki hodijo po svetu in oznanjajo bratstvo med narodi in če treba, se priklonijo pred papežem v Rimu in pred Nixonom v Washingtonu.

Vaški stražarji, domobranci, četniki, koncentracijska taborišča — mnogim so ta imena po dolgih letih res samo še imena. Nimajo več volje niti več sile, da bi v ta imena vili kri, jih oblekli v meso — ne želijo več pogledati v dejstva iz preteklosti, žele samo še vse hudo pozabiti in živeti od včeraj naprej.

Vendar, kar je živelo in ime- lo od Boga vdahnjeno dušo, ni umrlo. Še živi. To je dejstvo, ki ga tudi čas ne more prerasti.

Vsak, ki je bil rojen na ta svet, je bil rojen za večnost. S telesom je sicer živel v času in za dobo, ki je bila v Bogu zapisana, odhod iz časa pa je začel večnost.

Poglejte, dragi moji, vsi tisoč, ki se jih danes spominjamo, so šli isto pot. Dvajset, trideset, štirideset let so živeli v času, ko so po nasilni smrti odšli iz nje, ko so pustili na tem svetu pečat večnosti, odtis večnosti. Ta nikdar ne zgine, ni ga mogoče sprati, ne z molkom zakriti, ne z zgodovinskimi lažmi skriviti.

Vsi ti ljudje so živeli in mnogi bi še živeli. Morda tu med nami, morda v Argentini, morda v Kanadi, v Avstraliji, na Koroškem ali na Goriškem. Živeli bi kakor mi danes.

Toda bili so vrnjeni v roke krvnikom in se pridružili vrstam tistih, ki so odšli pred njimi. Čudno, ti mrtvi, ki leže na vesti teh, ki se krivijo na vse strani, danes bolj spodbujajo trhljnost komunističnega reda doma, kakor so ga mogli živi. Kri kri- vično umorjenih je strašna rja, ki razžre, čeprav počasi, tudi najmočnejše železo.

Prav zavoljo tega sem tako trdno prepričan, da nam takile Spominski dnevi ne smejo biti le bridka žalost, temveč bolj dnevi za meditacijo, dnevi za razmišljanje in iskanje. Malo pomeni, če znamo ob Spominskih dnevih znova preštet vse mrtve in obujati spomine na leta revolucije. Če delamo le to, bomo Spominske dneve le šablonsko ponavljali iz leta v leto.

Spominski dnevi imajo svojo globoko vrednost v razmišljanju. Zakaj krivica tolikokrat zmaga, kdaj in kje prestano trpljenje zacvete in rodi svoj sad, kaj se pravi ravno hoditi, kaj se pravi, ne se skriviti pred javnim mnenjem, kaj se pravi stati za resnico, četudi sam, tudi takrat, ko se krive celo tisti, ki bi morali biti svetilniki? Je resnica več vredna kakor družinske vezi? V čem smo stali mi in v čem smo omagali? V čem se stojimo in v čem smo že opešali? Kaj nam še pomenja značajnost, zvestoba idealom? Kaj nam še pomenja to, za kar so bili tisoči pripravljeni umreti?

To, dragi prijatelji, pogloblja vrednost Spominskih dnevov. Zavoljo tega so lepi in zavoljo tega so potrebni. Zrcala so. Če se hočemo pogledati vanje, se bomo videli, kakšni res smo — brez mask in olepšavanj.

Sedem in dvajset let je mimo. Življenje gre svojo pot, ne ustavlja se — ne zavoljo krivic, ne zavoljo smrti. Celi narodi so izginili iz zgodovine, svet je stal naprej in čas se ni ustavil. Toda na eno ne pozabimo: večnost u- tripa od vekomaj do vekomaj in v tej večnosti je ohranjeno vse, kar je v času zginilo in v času umrlo. Mislimo na to, ko v duhu obiskujemo prah teh, ki so bili nekoč z nami. V teharskih grobeh raste nad njimi trava in žito, po gmajnah robida in sro- bot, toda ta prah je poleg do- brih ljudi domo edino, kar do-

mačo zemljo še posvečuje.

Ce v nas ne bo moči za resni- co stati, so Spominski dnevi brez pomena. Če v nas ni več zavesti, da je resnico treba ozna- njati ne le z besedo, temveč tu- di s trpljenjem, če treba, bodo Spominski dnevi brez vsebine.

Naše zadržanje mora biti ved- no tako, da mrtvim ne bomo de- lali sramote in tako, da bodo krvniki teh žrtev dobro vedeli, kako stojimo in da mrtvih ni- smo pozabili, čeprav jih doma skušajo zakriti s pozabo. Ne gre za maščevanje, toda pravica in resnica ne smeta trpeti na ro- vaš tistih, ki se resnice boje, in ne tistih, ki bi preteklost radi odrinili in z molkom šli preko mrtvih. Mnogo jih je, ki v srcu sicer mrtvih niso zatajili, toda molk, ko bi morali za resnico spregovoriti, je znamenje šibkih ljudi.

Strašna je moč časa, ki prina- ša pozabljenje. Kakor brezno brez dna je, ki požira dogodke in jih skriva vase.

Toda še strašnejšo moč ima duh. Čas s pozabljenjem vred je vendar ograjen, duh pa je brez meja.

O, ko bi se mi vsi zavedali, kaj vse bi lahko napravili, ko bi dali duhu vsaj toliko možnosti, kakor ga dajemo času! Kako marsikaj drugačna bi bila naša gledanja, koliko manj sodba kri- žem krazem bi bilo, koliko manj farizejske modrosti in koliko več značajnosti.

Samo z duhom smo lahko mrtvim blizu, samo z duhom lahko preletavamo leta, ki zasi- pajajo preteklost v pepel. Brez duha bo nas same zametel čas in bomo nazadnje samo revni potniki brez luči, brez sija in vendar bi morali kazati pot z njim vsaj rodu, ki je iz nas zraste.

Glejte, dragi prijatelji, v tem vidim globino Spominskih dne- vov, v tem vidim pravo počast tistih, ki so dali vse, kar so ime- li. Zavoljo duha so veliki, za- voljo duha so še vedno živi, za- voljo duha so ušli času, čeprav so v njem s telesom umrli...

Ostanimo jim blizu ne le s slavošpevi, ki so besede, ostani- mo jim blizu z duhom, ki edino more vezati žive in mrtve.

Zveznemu predsedniku se vod- ja zborovanja Franc Krulc toplo zahvali za lepo podani govor in pripomni, da v Minnesoti velika večina Slovencev še ni pozabila po 27 letih na svoje narodne mučence, kruto umorjene brate in sestre, kar priča številna ude- ležba.

Dalje prosi gospoda pisatelja, naj nam še razloži, kakšen vtis je dobil pri naših rojakih v Ar- gentini. Gospod Mauser je tej želji ustregel z dolgim razveš- ljenim poročilom.

Za vse podano smo našemu slovenskemu pisatelju iskreno hvaležni, posebno pa za njegovo osebe udeležbo na sam naš Slovenski spominski dan.

Društvo SPB Gilbert

K Mariji Pomagaj v Lemont

CLEVELAND, O. — Hitro se bliža dan, ko bo Zveza oltarnih društev zopet poromala k Ma- rijji v Lemont.

V soboto, 12. avgusta, ob 5.30 zjutraj se bomo kakor vsako le- to zbrali na običajnih prostorih, kar bo še točno objavljeno v A- meriški Domovini.

To naše vsakoletno romanje je globokega, duhovnega znač- ja, ker je ves čas, od prihoda k Mariji Pomagaj do slovesa, po- svečen molitvi in pobožnosti.

Vsako leto znova začutimo po- trebo priporočiti se naši nebeski Materi, naši Mariji Pomagaj, ki prebiva na slovenskih ameriških Brezjah. Poprosimo jo za dušni hu obiskujemo prah teh, ki so bili nekoč z nami. V teharskih grobeh raste nad njimi trava in žito, po gmajnah robida in sro- bot, toda ta prah je poleg do- brih ljudi domo edino, kar do-

Mnogi clevelandski Slovenci

bodo letos obiskali Marijo Po- magaj doma v Sloveniji na go- renjskih Brezjah. Mi pa bomo s prav takim veseljem in na- vdušenjem poromali k naši Ma- rijji Pomagaj na lemontskem grič- ku.

V soboto, 12. avgusta, ob pol šestih zjutraj bomo zasedli na- jete avtobuse in se odpeljali z dvakratnim vmesnim pristan- kom naravnost v Lemont. Upa- mo, da bo naše romanje, naša pot k Mariji srečna in varna, saj nas bo varovala Ona, ki se ni- kogar ni zapustila, ki se je Njej priporočal, pod Njeno varstvo pribežal! Vrnemo se v poned- eljek zjutraj, dne 14. avgusta. Na svidenje!

P. Adamič

Drobtinčarski pobirki od vsepovsod

NEW YORK, N.Y. — Ko sem se vrnil z Long Islanda po "fort- juljskem" vikendu, sem mislil, da bom moral nekaj drobtinč- pobirati po srenji za moje srenj- sko poročanje, pa je ravno ta nedelja bila dokaj lepa, kot je bila naslednja.

Tretja julijska nedelja je bila vroča. Naši srenjčani niso prišli v cerkev. Se belokranjskega To- neta Malenška ni bilo, ki je vsa- konedeljski obiskovalec. V cer- kvi se nas je pri deseti maši zbralo za nesrečno trinajsto šte- vilko. Po maši mi Emil Cerne, ki je po rodu tam nekje okoli Novega mesta in je v našo sre- njo prišel iz clevelandске, po- reče z dolenskim naglasom:

Malo nas je bilo danes. Pa kaj hočemo. So dnevi kislih ku- maric.

In prav zares, človek v takih dnevih prav rad v kaj kislega ugrizne. Velikokrat je tako, da moraš kaj kislega prežvečiti, ne da bi hotel.

Emil je po poklicu kuhar. Vsled tega je vročine navajen. Kuha pa kar petičnikom, ozir- ma njihovim pomočnikom na samem Wall Streetu. Na uho sem ujel, da bo letos v jeseni kupal Savanom na njihovi je- senki konvenciji. Oh, ne na konvenciji! Tam bodo Savani sami kuhali. Morda bodo spet za kakšno poroko kaj nakuhali v tistih dnevih, ko jim bo Emil kupal v pravi kuhinji le za ni- jehove želodčke. Naš domžalski župnik Bernik je njega dni menda vsakemu dekletu na po- ročnem izpraševanju dal nasvet, da more vedeti, da gre ljubezen tudi skozi želodec. S tem je ho- tel poudariti, da mora biti dobra gospodinja. In SAVA je doslej v svojih trinajstih letih kar do- bro vodila poročno gospodinj- stvo. To njeno gospodinjstvo je mnogo pripomoglo k utrjevanju in ohranjanju slovenstva na tujem.

"Ohranjevanje slovenstva na tujem", to je dokaj težavna in dokaj neenostavna ter zaplete- na stvar. Komaj je nekaj let te- ga, ko so v našo njujorško slo- vensko srenjo prišli posebni sli za veliko nabirko, da se nam postavi zadnji veliki nagrobni spomenik v ameriški deželi. Ti- stega petkovega večera so nam na Osmi v Savinih prostorih govorili: "Enega se moramo za- vedati, da živimo v 'topilnem loncu' in da bodo vse narodne slovenske fare propadle na A- meriškem, samo ta spomenik bo pričal, da smo enkrat živeli tudi Slovenci v tej deželi..."

So pa bili ljudje, ki so pozna- li drugo pot pričevanj o naši prisotnosti. To so bili ljudje, ki so postavili narodne cerkve po ameriški deželi. To so bili ljud- je, ki so zgradili slovenske na- rodne domove po ameriški deže- li. To so bili ljudje, ki so po- stavili celo slovenske šole po a- meriški deželi. To so bili ljudje, ki so dali pobude za slovenske liste in revije po ameriški deže- li. To so bili ljudje, ki so osno- vali pevске zборе, da se je sliša- la in pela slovenska pesem in beseda tudi po ameriški deželi.

Prijavite se kmalu in v veli- kem številu. Župnik se bo kar veselo smejal, če bo moral na- ročiti še en bus.

Združujemo se in mislimo, da bo treba nekaj napraviti za leto 1976, ko bo naša ameriška drža- va stara 200 let, naša njujorška slovenska fara sv. Cirila pa 60 let.

Tone Osovnik

Festival ženskih filmov

Prvi mednarodni festival fil- mov, ki so jih ženske posnele predvsem za ženske publiko, se je v New Yorku začel s filmom "Dekleta" švedske režiserke May Zetterling, moderno verzijo klasičnega dela "Lizistrata". Med organizatorji filmskega fe- stivala so znane pisateljice in i- gralke, na platnu se bodo zvrsti- li filmi iz raznih obdobj.

Stalni dopisnik R. iz Chicago po zdravem razumu ve, kako se domačija ohranja! In vsaka na- rodna fara je naša skupna do- mačija. Vsak naš list je naša skupna domačija. In te so posta- vili naši rodovi pred nami. Ne- kaj pripadnikov teh rodov, ki so postavljali te domačije na tujem, še živi. Mi, njihovi dediči, kate- rom vse to prepuščajo po posta- vah življenja samega, moramo te domačije prevzemati in jih o- hranjevati.

Seveda vse to bomo ohranili samo, če bomo imeli neko no- tranjo trdnost; če ne bomo naša dejanja mešali z nejasnimi poj- mi, kaj je življenje in kaj je nje- govo ohranjevanje. Nikakor ne smemo sami topilne lonce pri- stavljati in odstavljati. Čim smo ga enkrat že pristavili in smo pustili, v prepričanju, da je tak lonec potreben, smo se že nekaj zmehčali in se razlezli v novo snov. Ko "puter" vržeš v vročo topilno ponev, tudi, če se čez ne- kaj trenutkov premisliš, ker ho- češ napraviti nekaj drugega, masla ne boš več spravil v prej- šnjo obliko.

In na tujem, ko si zavrgel materino besedo, je duh sloven- stva izplahnel, pa če tudi še to- likrat izjaviš:

— I like kranjska klobasa. I like potica... pa ne vem kaj še vse, kar ima dober okus, prijete- vonj in kar usta rada sprej- mejo, kar želodcu prija za nje- govo delo.

Da, zares — tudi o topilnem loncu je treba imeti jasne poj- me!

Njujorške srenjčane bi rad zo- pet spomnil, da imamo na 3. so- boto v avgustu farni piknik. To je 19. avgusta. Peljali se bomo v MOHANSIC STATE PARK, N.Y.

Pokličite farovž 647-4332 ali pa škrbaetove 821-5271 in si re- zervirajte sedež v avtobusu vsi, ki ne boste šli tja s svojimi av- tomobili.

Brooklyn Slovenska zveza je je imela svoj "outing". Tudi Društvo sv. Ana bo imela svoje- ga teden dni poprej. Dočim dru- štva Marija Pomagaj in Sv. Jo- žef KSKJ lahko farni piknik proglasita za svojega. Tajnica Klun in tajnik Charlie Guardia naj povabita še posebej svoje članice in člane. Samo, če bomo znali narodno srenjsko skupnost graditi, bomo ohranjevali našo domačijo. Ko se zberemo, se sli- ši naša beseda, se sliši naša pe- sem — in le tako se ohranja duh slovenstva...

Prijavite se kmalu in v veli- kem številu. Župnik se bo kar veselo smejal, če bo moral na- ročiti še en bus.

Združujemo se in mislimo, da bo treba nekaj napraviti za leto 1976, ko bo naša ameriška drža- va stara 200 let, naša njujorška slovenska fara sv. Cirila pa 60 let.

KANADSKA DOMOVINA

Ottawa si zagolavlja pravice na Severu

Pretekli teden je Kanada proučevala za zakon svoje predpise in določila za promet po vodah Arktike, ki pomeni dejansko uveljavitev kanadskih suverenih pravic nad tem delom Severa. Zakon zahteva od vseh ladij, ki plovejo po teh vodah, strogo izvajanje predpisov o varovanju snage okolja in zahteva od njih tudi, da jamčijo za očiščenje, če bi slučajno ozemlje onesnažile s čimerkoli že, in prvi vrsti seveda z oljem.

Vlada se je zavedala, da mora poskrbeti za ogromna področja na Severu, ki so še neraziskana, pa verjetno skrivajo v sebi vseh vrst rudna bogastva. K temu jo je posebno silila vojnja ameriške petrolejske ladje Manhattan leta 1970 skozi severno-zahodni prehod iz Atlantika v Severno Ledeno morje do zaliva Proudhon na Aljaski, kjer so pomembna nahajališča petroleja.

Očitna je bila tedaj nevarnost, da bi petrolejske ladje, ki bi prevajale po tej poti petrolej s Severa na Atlantik, lahko bile poskodovane in bi razlile svoje olje na obsežna področja. ZDA so se tedaj postavile na stališče, da je severno-zahodni prehod mednarodno področje, ki ne spada pod kanalski nadzor. V Ottawo so vztrajali na stališču, da so prelivni med otoki prav tako kanadski kot je kanadska celina in da kot so kanadski vsi otoki vse do

tečajnega področja in preko njega, kjer Kanada meji na Sovjetsko zvezo.

Kanada se ni spuščala v nobena razpravljanja o tem vprašanju z ZDA, ampak je določila v novem zakonu o varovanju čistoče Arktike, da se mora vsaka ladja, ki plove severno od 60. vzporednika do 100 milj od kanadske obale, držati predpisov, ki jih ta zakon vsebuje. S tem je posredno z zakonom utrdila svojo suverenost nad severnimi vodami in seveda tudi nad severno-zahodnim prehodom, ki ni nikjer širok preko 200 milj in ne bodo ladje torej mogle pluti skozenj brez kanadskega nadzora.

Zakon dovoljuje kanadskim nadzornikom pregled vseh ladij, če so opremljene v skladu s predpisi za plovbo po severnih vodah.

Trenutno nadzorniki nimajo kaj posebnega dela, ker so v teh vodah le kanadske ladje, ki oskrbujejo vladne postojanke in eskimske naselbine.

Kanada bi rada povečala promet vsaj v Hudsonovem zalivu, kjer je pristanišče Churchill v Manitobi najbližja točka za izvoz žita iz prerijskega predela Kanade. Ladje na splošno v to pristanišče ne prihajajo, ker je prosto letu komaj kak poldrugi mesec v poletju. Nova, ostra določila o varovanju okolja utegnejo promet s tem pristaniščem preje zmanjšati kot povečati.

Dr. Jakob Kolarič 70-letnik

TORONTO, Ont. — Na Koroškem, kjer živi, odkar je odšel iz Toronta, je 20. julija t. l. praznoval 70-letnico svojega rojstva preč. g. dr. Jakob Kolarič C.M., ustanovitelj in prvi župnik župnije Marije Pomagaj v Torontu ter pisec znane biografije škofa Gregorija Rožmana. Na svojo življenjsko pot je g. dr. Jakob Kolarič stopil s težkimi in nesigurnimi koraki. Mati mu je umrla že v rani mladosti in ko je bil študent v Mariboru, se je preživljal tako, da je vsak dan jedel pri drugi družini ob naprošenju hrani. Ko je pozneje prišel v Dijaški dom Misijonske družbe v Ljubljani, se stvari niso veliko spremenile, vendar je vsaj red imel, četudi je bil večkrat bolj lačen kot sit. Leta 1928 na dan 29. junija je bil posvečen v duhovnika in tako pričel delo v vinogradu Gospodovem.

V marcu leta 1934 je promoviral za doktorja teologije in istega leta v oktobru nastopil službo ravnatelja bogoslovcev Misijonske družbe v Ljubljani. Leta 1945 se je umaknil iz domovine pred komunizmom in postal eden izmed beguncev. Kot tak je služboval na Južnem Tirolskem, v Rimu in Madridu, dokler ni 8. decembra 1948 prišel v Torontu, kjer je kmalu nato pričel organizirati slovensko cerkveno občino in pozneje tudi cerkve z zidavo prve slovenske cerkve v Kanadi, katere je bila dozidana v decembru mesecu leta 1954. V letih svojega bivanja v Torontu je gradil, gradil se mu je takrat očitno, pač pa za nas in druge, ki so prišli za nami in so danes člani te cerkvene občine. Pomen njegovega dela se že sedaj lahko meri, čeprav je šele 12 let, odkar je zapustil Torontu. In ko je marca leta 1960 odšel na Koroško, se je s tem zaključila 11-letna zgodovina slovenskih poveljnih beguncev v Kanadi.

Cas zabrisuje in izmiva spomine mnogim, ki v preteklosti

lej stal ob strani in ga krepil ter da bi še dolgo vrsto let vdan služil svojemu Gospodu.

G. dr. Jakob Kolarič, ob Vašem vstopu v 71. leto Vam vsi Vaši stari prijatelji, znanci in sotrudniki iskreno čestitajo! Bog Vas živi!

Otmars Mauser

Največ priseljencev je prišlo iz Amerike

TORONTO, Ont. — Zadnje leto je bilo skoraj redno največ izseljencev v Kanado iz Velike Britanije in Italije, letos so prvič na prvem mestu Amerikanci. Zanimivo je, da so to pretežno ljudje s strokovno izobrazbo in samostojnimi poklici, ki so se odločili za priselitev v Kanado, ker v ZDA niso bili zadovoljni.

To je nov val Amerikancev, ki sledi valu vojnih beguncev in beguncev pred vojaško obveznostjo. Kanada je te ljudi sprejemala, četudi je to vzbujalo precej slabe volje onstran meje, in jim nudila najrazličnejše podpore in možnosti obstanka. Dober del teh ljudi bi se zdaj rad vrnil domov in vodi propagando za pomilostitev, oziroma "pozabitev" njihovih pregreh, ki bi jih nekateri radi celo imeli za "zasluge" in "kreposti". Precej od teh beguncev se je med tem že uživel v nove razmere in novo deželo in so odločeni ostati.

Sedanji priseljenci z juga prihajajo k nam, da bi se izognili življenju v mestih z rastočim zločinstvom, stroškom vojskovanja in obveznosti, ki jih imajo ZDA po vsem svetu. Trdijo tudi, da je življenje v Kanadi malo počasnejše in zato prijetnejše in manj naporno. Kanada je v marsičem različna od ZDA in prenekatim prav ta razlika ugaja.

V Quebecu mirnejše

MONTREAL, Que. — Tu in tam je še vedno nemirno, kvibekski nacionalisti ne puste, da bi Kanada in svet na nje pozabil. Na splošno je vendar nekaj več miru, kot ga je bilo pomladi, ko smo v maju premišljevali, ali smo v štrajku ali res že v revoluciji.

Štrajk je tedaj segel preko cele pokrajine in zaprl rudnike, šole, bolnišnice in tovarne. Bombe so eksplodirale, kot bi bili na fronti in ne v Kanadi

sredi miru. Nobenega dvoma ni bilo, da je bil to političen štrajk, o katerem so sami delavski vodniki trdili, da je njegov cilj zločiti sedanji "sistem" in pripraviti tla novemu. Politični opozovalci so ugotovili, da se je v Quebecu pojavila tretja politična sila mimo vlade in vladne opozicije, katere cilj je ti dve uničiti in ustvariti nov red.

To spoznanje ne more ostati brez posledic. Odgovorni bodo skrbno pazili, kaj se dogaja, kako nova politična sila uspeva in s tem vred tudi sodili o bodočnosti pokrajine Quebec in vse Kanade.

Drobne z vse dežele

V četrtek pretekli teden je nastal ogenj na 66 čevljev dolgi motorni ladji, na kateri je bilo 15 oseb. Ogenj je zajel vso ladjo, ki se je nato potopila v Placentia zalivu ob Novi Fundlandiji. Šest oseb je rešila neka ribiška ladja naslednje jutro.

Teleizijska in radijska oddaja se bosta izboljšali, ko bo CBC začela v prihodnjem januarju uporabljati posebni komunikacijski satelit, ki ga bodo poslali v vesolje v letošnjem novembru. Služil bo prvenstveno domačim komunikacijskim potrebam Kanade.

Tekom letošnjega leta bo v naši deželi ustanovljenih najmanj 1.600 novih družb, od katerih pa bodo le redke preživele dobo pet let.

Kanadski farmarji so posejali letos 23.1 milijonov akrov s pšenico, 10% več kot lani.

Predhodni pregled je pokazal, da se je dobiček kanadskih podjetij v drugem četrtletju letošnjega leta povečal povprečno za 24% v primeri z lanskim v istem času.

Cene hrane so od leta 1961 porastle za 38% in bodo v bodoče rastle povprečno po 10% na 2 ali 3 leta, je razlagal podpredsednik Canadian Grocery Distributors Institute v Winnipegu pretekli teden.

Ontarijsko ministertvo za zdravje bo plačalo vse stroške, predvidoma okoli \$2.500, za operacijo srca Mrs. Sandra Frede-

ricka v Houstonu v ZDA. Znani zdravnik dr. DeBakey ji je dal v srce novo zaklopko. Bolnica

Veleelektrarna v Djerdapu

CLEVELAND, O. — Kakih 100 milj vzhodno od Belgrada leži soteska Djerdap, skozi katero teče Donava, ki je meja med Jugoslavijo in Romunijo.

Nekako sredi te soteske, med romunskima mestoma Orsova in Turnu Severin je kraj, ki se imenuje Zelezna ali tudi Trajanova vrata. Kraj je dobil ime po rimskem cesarju Trajanu (vladal od 1. 98 do 117 po Kristusu), ki je dal na tem mestu zgraditi železna vrata, da so zapirala sotesko pred napadajočimi Dakijci. Trajan je Dakijce po hudih in dolgih bojih premagal in ustanovil Dakijsko provinco.

Djerdap je znan tudi po tem, da je jugoslovanska vojska ob napadu Nemčije 1. 1941 potopila tam več ladij, naloženih s cementom, da bi preprečila Hitlerjevimi ladjam plovbo po Donavi.

Pred 7 leti in 9 meseci sta začeli Jugoslavija in Romunija na tem mestu skupno graditi velikansko elektrarno. Dela so bila končana sredi maja. V torek, 16. maja so slovesno proslavili konec del na največjem gradbišču v Evropi. Jugoslovanski predsednik Tito in romunski predsednik Ceausescu sta odkrila na cesti, ki teče po jezu čez Donavo in tvori "most prijateljstva", spominsko ploščo. Na njej je zapisan 16. maj kot dan, ko je slovesno začela obratovati nova elektrarna, delo jugoslovanskih in romunskih graditeljev, simbol dobrih sosedskih stikov in sodelovanja.

Djerdap se v romunskem jeziku imenuje Portile de Fier (železna vrata). Nova hidroelektrarna bo imela 12 turbin, 6 na jugoslovanski in 6 na romunski strani. Njihova letna zmogljivost bo nekaj manj kot 11 milijard kilovatnih ur električne energije. Djerdap je bil največji evropski reki in v največji soteski. Elektrarna bo dajala več električne energije kot Asuanski jež na Nilu in je večja od največje elektrarne v Ameriki, večja od onih na Dnjepu pri Kijevu. Prekašajo jo samo sovjetske elektrarne Kras-

je na javni podpori in sama računana ne bi nikdar zmogla.

*

Kanadčani, ki se bodo udeležili trgovskega sejma v Pekingu, so pripravili zanj preko 400 podrobnih opisov in tehničnih navodil za izdelke, ki jih bodo tam razstavili, v kitajščini.

nojarsk, Bratskaja, Volžskaja in Kujbišev.

Po proračunu pred desetimi leti bi vsa gradnja veljala 440 milijonov dolarjev, pa so porabili samo za jugoslovansko polovico tega energetskega in prometnega sistema okrog 440 milijard starih dinarjev. Poleg jezu sta zgrajeni tudi dve splavnici, ki bosta zelo skrajšali plovbo po Donavi. Evropski turisti bodo sedaj lahko potovali po cesti iz Belgrada do Dnjeptra, tam čez jež v Turnu Severin in naprej v romunsko mesta in letovišča ob Črnem morju.

Djerdap in njegova graditev sta bila sinonim za velike gradnje v zadnjih letih. To pa je bil tudi izpit za graditelje iz več desetih podjetij in nepozabno doživetje za vse, ki so sodelovali. Zlasti se jim je vtisnil v spomin avgust 1969. Takrat so delali dvanajst dni in dvanajst noči, da so pregradili Donavo. Dela so tekla nepretrgoma na jugoslovanski in na romunski strani. Več sto velikanskih transportnih vozil je nasulo v vodo ogromne količine kamenja, betonskih blokov, težkih po 25 ton.

Ko so Donavo pregradili, so začeli graditi jež, postopoma, od stene do stene, potem je pa prišlo na vrsto montiranje opreme. Večino opreme za jugoslovanski del elektrarne so izdelala jugoslovanska podjetja, bodisi sama ali v sodelovanju s tujimi partnerji, predvsem s Sovjetsko Rusijo. Šest Kaplanovih turbin je izdelal leningrajski kovinski zavod v sodelovanju z ljubljanskim Litostrojem. Tudi tri izmed jugoslovanskih šestih generatorjev so izdelali v Leningradu, druge tri pa v tovarni Rade Končar v Zagrebu. Razvodne naprave, 40-kilovatno daljnovožno omrežje in transformatorske postaje sta izdelala Minel in Progres-invest v Belgradu v sodelovanju s švicarsko tvrdko Sprecher und Schuh. Hidromehanično opremo in dvigalne steze sta dobavila Metalna iz Maribora in Progres-invest v sodelovanju s Kruppom iz Nemčije in Wagner-Burojem iz Avstrije. Pri teh delih je sodelovalo še mnogo domačih podjetij skoro iz vseh krajev, pa tudi precej tujih firm, na primer švedska ASEA. Tako ni Djerdap samo sad prizadevanj dveh sosednjih držav, ampak tudi mednarodnega sodelovanja.

Ladijski splavnici na obeh straneh reke sta posebno poglavje, ker imata mednarodni pomen: sedaj lahko ladje plovejo skozi Djerdap v 31 namesto v 120 urah. Prej so mogli prepeljati skozi "Železna vrata" 15 milijonov ton blaga letno, sedaj ga bodo lahko 53 milijonov ton. Od tega bodo imele koristiti vse podonavske države, katerih ladje plujejo po tej reki. Zato predlagata Jugoslavija in Romunija, naj bi uvedli posebno tarifo za tako olajšano plovbo skozi Djerdap. Ni še znano, če bodo podonavske države v to privolile.

Jugoslovanski del velike hidroelektrarne bo dajal letno okrog 5.5 milijard kilovatnih ur energije, kar je 12.5% sedanje proizvodnje električne energije v Jugoslaviji ali 38% proizvodnje v Srbiji. Zdej je aktualno vprašanje: kako to električno energijo prenašati z Djerdapa v notranjost države, ker sistem ustreznih daljnovodov še ni zgrajen. Začasno bodo del energije izvažali v Romunijo in v nekatere druge države.

Treba je vedeti, da jugoslovanski del elektrarne v Djerdapu daje toliko električne energije, kolikor jo je dajala 1. 1956 vsa Jugoslavija. Toda poraba električne energije se v Jugoslaviji in Romuniji veča. Računajo, da bo poraba že do leta 1975 narasla za toliko, kolikor znaša proizvodnja jugoslovanske Djerdapa. Strokovnjaki že pripravljajo drugo stopnjo Djerdapa, novo elektrarno na Donavi, ki bi bila nekoliko nižje od sedanjega, gradili pa bi jo prav tako skupno Jugoslavija in Romunija. Ta elektrarna bo precej manjša od že zgrajene.

Zaradi nogometa

Kaznjenev v francoskem mestu Eysses, ki naj bi ga izpustili iz jetnišnice, kjer je odsedel deset let, je prošil upravo, naj ga obdrži še dva tedna, da bo lahko igral v kaznilniškem moštvo še preostali dve nogometni tekmi.

Ženske dobijo delo

Hišno delo
Iščemo žensko za dnevno delo, mora razumeti angleško in morati imeti svojo transportacijo.
Kličite 247-4592

—(146)

MALE OGLASI

V najem
Lepo 6-sobno stanovanje, vse sobe velike, se odda na 1081 E. 71 St. Vprašajte za Mrs. McCrady, apt. št. 1 zadaj, ali kličite 843-8033.

—(147)

Hiša naprodaj
6-sobna endoruzinska hiša z garažo in velikim vrtom je ugodno naprodaj na E. 60 St. Za pojasnila kličite: 951-9252.

—(148)

Hiša naprodaj
Dobra 4-družinska, z alumi nijem obita hiša, vsako stanovanje po 5 sob, velik lot, je naprodaj v fari sv. Vida, na 7023 St. Clair Ave. Kličite 391-8572

—(149)

Naprodaj
Trgovina z železnino, obstoječa 40 let. Se mora prodati. Cena zmerna. Na E. 69 in St. Clair Ave. Kličite 361-1635.

—(147)

Naprodaj
Zidano poslopje na St. Clair Ave, 6 stanovanj, vse opremljene, in 2 trgovini. Se mora prodati. Zmerna cena \$17,500. Kličite 361-1635

—(147)

Hiša naprodaj
Dvodružinska hiša z novo zidano garažo je naprodaj na 1274 Norwood Rd. Za ogled pridite osebno ali pokličite 391-6523.

—(149)

Iščemo dvojico
ki bi živila pri nas, mož je lahko zaposlen, ali dve ženski, da bi skrbeli za našo vdovelo, bolehn mater, v Euclidu. Prosto stanovanje in hrana. Priporočila. Kličite 731-4841

(1,4 avg)

DELO DOBIJO

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali žensko, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pisмено.

AMERISKA DOMOVINA
6117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio 44103

KO PRIDEŠ V RIM, SE VEDI PO RIMSKO!

Obiskovalci z vsega sveta prihajajo v Rim, saj pravi pesnik "in vsaka stezica povode te v Rim", seveda vsak po svoje oblečeni. Nekatere obiskovalke pridejo v zadrego, ko hočejo v razne rimske cerkve. Dekle na desni zgoraj se joče, ker v kratkem krilu ne sme v baziliko sv. Petra. Na levi spodaj so ustavili dve ženski, ki tudi nista za cerkev dostojno oblečeni. Na desni spodaj vidimo, kako "podaljšuje" mati hčerka krili, da bi smeli v cerkev.

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

Tak pomagaj! Saj vidiš, kakšen sem! Naj najdem, do ovce svoje ne morem, do otroka, da ga otmem volčjim zobem!"

Sredi molitve je utihnil in osupnil. S povešeno glavo in z očmi, uprtimi v tlak, mu je zdaj, Bog vedi kako, prihajal Jurij Stradiot naproti. Magister je nagonsko obstal in se pritislil ob zid. Strašna razburjenost ga je prevzela, ves se je tresel. Ne vede, kaj moli, je šepetal zarotilno besedo, kakor se mu je bila vtisnila v spomin iz cerkvenih obrednikov:

"Veniat super illum maledictio hominis... pereat in die iudicii; devoret eum ignis perpetuus cum diabolo..." (Naj pride nanj prekletstvo človekovo... naj pogine v dan sodbe, ogenj večnosti s hudičem naj ga požre...)

Ob strašni kletvi se je ovedel in pomiril.

Jurij je stal le še dva koraka pred njim. Tedaj je zaklical magister vsakdanje, skoraj pohlevno:

"Priatelj, stoji!"

Jutrij je sunkoma dvignil glavo, osupnil in rahlo zbledel. A že mu je sinilo v očeh zaničljivo in sovražno.

"Magister!" je znil zasmehljivo. "Kaj iščeš v Rimu?"

"Pavleta Skalca!" je dejal magister trpko.

"Ali vem zanj?" je vprašal oni še vedno porogljivo.

"Lažnivec!" je rekel hripavo magister in živahno položil Juriju roke na rame.

"Kaj pa, kaj pa?" je vprašal Stradiot skrajno pomflovno. Izvil se je magistrovi roki, se ozrl naokoli, prijel zdajci sam magistra in zaklical:

"Ajuto, amici! — Pomagajte, prijatelji! Držite, primite skrunilca svetih podob!"

"Volk!" je zahropel magister z besedo za osovražene dijaške pazitelje in ovaduhe. A že ga je držalo nekaj ljudi.

"Sliki Matere božje je iztaknil oči," je sokolil z lažjo Stradiot množico na ulici.

"Laže se!" je še vzkipeł magister. Potem ga je zadelo nekaj trdega in težkega po glavi in je izgubil zavest...

Zavedel se je in čutil, da ga

NEOBICAJNA OPREMA PRINCA — Juan Carlos, ki ga je gen. Franco izbral za novega španskega kralja, ki pa bo mogel na španski prestol šele po Francovi smrti, je običajno izbrano oblečen. Na sliki ga vidimo v ponošeni mornarski obleki tekom priprav na jadrnalno tekmovanje v Kielu na Nemškem.

obljia kri. Krog njega so se gnetli ljudje; nekdo ga je suval pod rebra in vikal:

"Vstani, pasji sin, in hodi z menoj!"

Magister se je dvignil. Ljudje so vpili, ga pehali in vlekli s seboj. Ni vedel kam, motno se mu je delalo pred očmi, glava mu je brnela. Komaj se je zavedal, da živi.

"Aqua — vode!" je zaprosil, ko se je nekoliko otreseł slabosti.

"Zvepla in smole pač," se mu je porogal nekdo. Magistru je prišlo v misel, da je to njegova zadnja; začel je zmeden moliti. Tedaj pa so se ljudje, ki so ga gnali, ustavili in stopili narazen. Magister je zagledal pred seboj duhovnika s sivo glavo in dobrohotnim, usmiljenim pogledom.

"L'amico dei poveri incarcerati — Prijatelj ubogih kaznjencev," je čul pripomniti nekoga z velikim spoštovanjem. Duhovnik je spregovoril z ljudmi in pokazal na magistra. Kar vsi obenem so pravili, kakor so bili izvedeli in verjeli Stradiotu. Ko je magister zopet slišal težko obtožbo, je zaklical bridko:

"Prečastiti, ne verujte! Duhovni sem. Kako bi mogel skruniti?"

Na kratko je nato povedal, kako ga je očrnil Stradiot. Duhovni je poslušal in se ozrl po ljudeh.

"Figliuoli — otroci! Ali ste čuli?" je dejal. "Kaj če ste nedolžno ovco pograbili in volka izpustili?"

Zamahnil je pomirljivo z roko in dejal:

"Zmotili ste se pač. Zdaj pa pojdite vsak za svojim poslom. To krivico vam bo Bog rad odpustil, saj niste grešili nameroma."

Ljudje so se pohlevno razšli. Duhovnik pa je vzel magistra pod roko in ga vedel s seboj. Tu ga je omil in obvezal. Potem mu je dal piti. Magister se je izkazal z duhovniško formato in pripovedoval natančno o svojem doživljanju in še o vsem prejšnjem. Stari duhovnik je z zanimanjem poslušal. Ko je vse izvedel, je dejal:

"O, kako rad bi ti pomagal! A kaj premorem? Predsednik bratovščini duhovnikov sem, ki skrbe za nesrečne jetnike. Tisti zlodej pa, si dejal, ima mogočne varuhe."

Magister je pritrdil. Potem je pripomnil, kakor je bil o tem preverjen, da hoče spravil Stradiot Pavla Skalca na kako visoko šolo. Če bi zato vsaj kako priporočilo imel, da bi laže povpraševal po dijaških društvih in zavodih v dijaških bursah in nacijs, po beanijah in kontabernijah, pri rektorjih, konzilijarijih in učiteljih. Duhovnik je pritrjeval prikimal. Nato je vprašal, kje magister stanuje. Magister je povedal.

"Čakaj tam do jutri name!" je dejal nato duhovnik in ga odslovil, ko se je bil prepričal, da si je ranjeni opomogel.

Magister je šel in našel Zolno. Povedal mu je, da je Stradiot v Rimu.

"Vidim," je dejal hladno Zolna. "Rana na čelu to priča."

"Volk je, pravi zlodej," je povedal magister bridko. "Lej, sam ni niti udaril, druge je naščuval."

"A to pot je prav gotovo zapustil Rim," je menil Jernej. Nato je vstal in velel magistru, naj leže, dokler se sam ne vrne.

"Kam pa hočeš?" je vprašal magister in se čutil.

"Kam hočem? Saj moram!" je menil bridko Zolna. "Za te

grem oprezovat, ki si neroden."

"Jernej, kako naj povrnem," je vzdihnil ginjeno magister.

"Povedal bom po opravljenem delu," je dejal Zolna in šel... Magister je legel. Bil je utrujen do skrajnosti. Krčmar, ki je prišel, je ostrmel, videč novega bolnika. Pa se je takoj našel, šel in se vrnil s polnim vrčem vina, kakor ga je bil navadil Zolna.

"Dio santo," je mrmral sam pri sebi; "čudni ljudje to, ti Nemci, zares prečudni..."

IV. "O, PAVEL!"

Dan se je bil že nagnil, a Zolna se še ni vrnil. Magister se je bil odpočil. Vstal je in odšel, da bi prišel še pravi čas v zavetišče. Bil je še vedno slab, tresla ga je rahla mrzlica po rani na glavi. Legel je in utonil v nemirno spanje z blodnimi sanjami, da hodi in hodi, da išče in se obenem skriva pred nekom, pred človekom z nejasno strašnim licem. Občutje tiste groze, ki jo je imel, ko je v mesečni noči stal pod Stanjelom in se mu je zdelo, da zidine pred njim na višavi žive in so obraz zlobnega duha, tajnostne zveri, občutje tiste groze je bilo, ki se mu je čudno spovračalo v teh sanjah in zorelo v nekako jedro, vse bolj živo in slikovito v barvi in luči, da je videl z umom in čutil: "Vigila, čuj, magister Tone! Ali ne slutiš, da je hudobni blizu? Da zalezuje kakor kača, kako bi pičil? Kdo je? Zlostni observator, corycaeus in lupus — zahrbtni "volk", ki toži in laže, kakor se je že v šoli učil in je ovadnik ostal, in natolcuje

vse pravične in poštene, kačar."

Magistru je vstalo v gledanje znano lice z votlimi očmi in črno brado in je vedel, da je Judeževo lice s slike v neki rimski cerkvi in da vendar ni, da je strah iz domišljije starega slikarja in vendar tudi resničen obraz človeka, ki so ga očetu Stradiotu krstili za Jurija. Strašno je trpel magister v sanjah, sovražil:

"Satan! Kaj nama je skupnega? Pusti me in hodi svojo pot!"

Prebudil se je in spregledal.

Ob svojem ležišču je uzrl dobrodušno obličje duhovnega gospoda Ballabena, ki je bil zavetišču obenem skrbnik in nadziratelj.

"Spiš, gospod?" je brbljal nekako narejeno nejevoljno, "spiš, prav po besedi, da dorminut et non sunt. (Spijo in jih ni) Spajanje pravičnega, ka-li? A je že visok dan in to je proti domačemu redu, gospod, da preko predpisane ure ležiš, in bi tudi

sicer ne smel biti popolnoma zadovoljen s teboj, gospod Antonio. Capito, si razumel?"

Magister se je naglo vzdignil z ležišča in se oblekel. Opravičil se je, kakor mu je prišlo v besede. Dobri gospod Ballaben je

priljudno sedel na posteljo, s katere se je bil magister dvignil, in dejal:

"Vedeti moraš, da smo gostoljubni in postrežljivi, kar se da. (Dalje prihodnjič)"

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

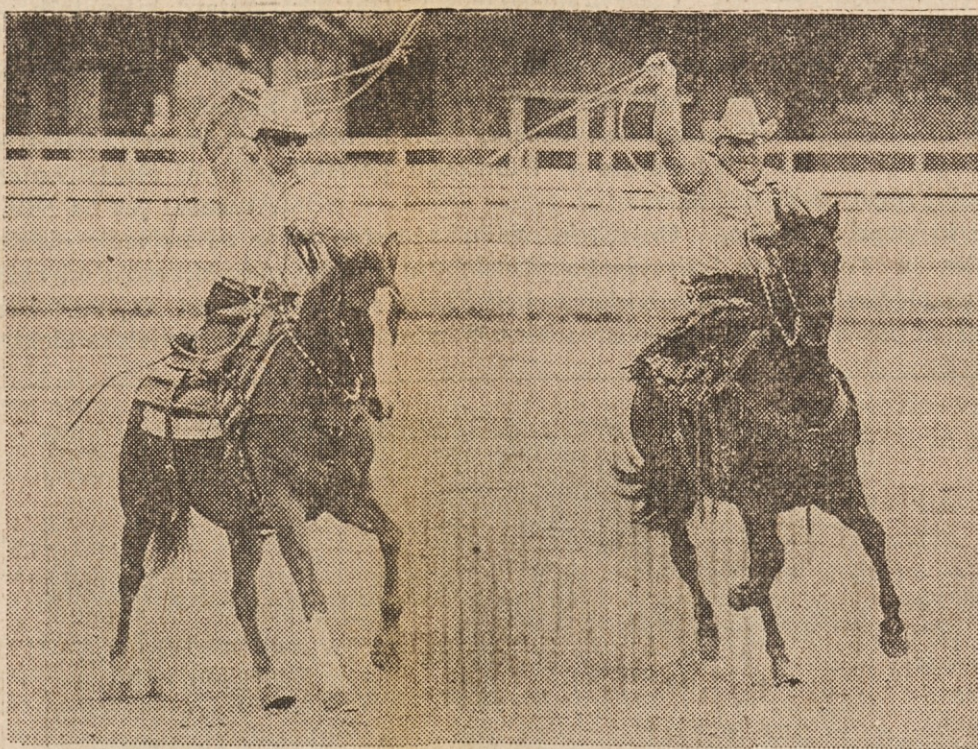
531-1235

Louis Majer Shoe Store

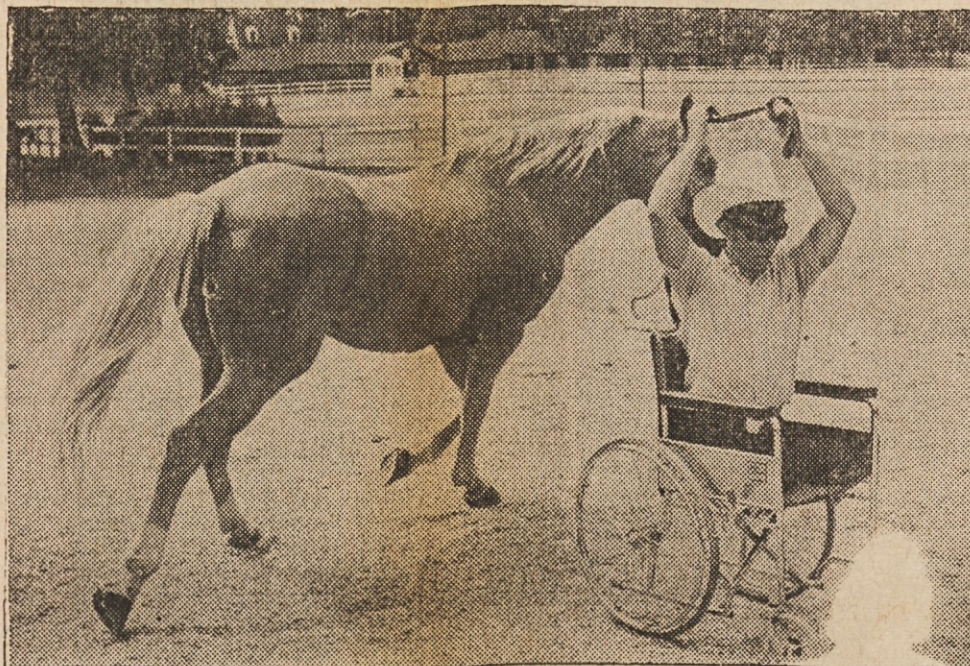
6410 St. Clair Avenue, Ohio 44103 - Tel. 391-0564

VELIKA RAZPRODAJA
POLETNE IN VSAKOVRSNE DRUGE OBUVE TER TORBIC
Iraja še do sobote, 12. avgusta

Izkoristite 20% popusta pri poletni obutvi in 10% popusta pri drugih nakupih.
Vašega obiska bomo veselili, tudi če sedaj nimate potrebe za nakup!
MI DAJEMO EAGLE ZNAMKE

KJER JE VOLJA, TAM JE POT! — Na gornji sliki vidimo vietnamska vojna veterana Davida Trexlerja in Garyja Bartletta pri kazanju njune umetnosti na konjih. Čeprav brez nog sta se vežbala in vežbala ter s posebnimi napravami uspela v taki meri, da kažeta sedaj svoje sposobnosti po vsej deželi. Na spodnji sliki vidimo Trexlerja v invlidskem vozičku, ko uči konja raznih umetnosti.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov: .....

Moj novi naslov: .....

MOJE IME: .....

PROSIMO, PISITE RAZLOCNO

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORN
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
tako po rojstvu.

- izdaja najmodernejšo vrsto zavarovalnic za odrasle in za mladino;
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite
izrezek in pošijite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice)
v naši okolici.

IME .....

NASLOV .....

MESTO .....

DRŽAVA ..... CODE .....